

DÖVAS

församlingsblad

1/2025

Dövprästerna

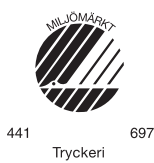
i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå stift/distrikt: <i>Maria Lindberg</i> Södra kajen 8 (PB 210) 00130 Helsingfors Mobiltelfon: 050-3427129 e-postadress: maria.lindberg@evl.fi	St: Michels distrikt: <i>Seppo Laukkanen</i> Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli Kirkkokatu 10 (PL 122) 50101 Mikkeli Mobiltelefon: 050-3559819 e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi
Helsingfors distrikt: <i>Janne Rissanen</i> Tredje linjen 22 B 00530 Helsingfors Mobiltelefon: 050-3711314 e-postadress: janne.rissanen@evl.fi	Uleåborgs distrikt: <i>Riikka Honkavaara</i> Ojakatu 1 90100 Oulu Mobiltelefon: 044-7555554 e-postadress: riikka.honkavaara@evl.fi
Åbo distrikt: <i>Tiinakaisa Honkasalo</i> Tavastgatan 13, 20501 Åbo Mobiltelefon: 050-4288273 e-postadress: tiinakaisa.honkasalo@evl.fi	Teckenspråkskunnig församlingspastor: <i>Meri Yliportimo</i> Larssonsvägen 1 10600 Ekenäs Mobiltelfon: 044-7553601 (sms/Whatsapp) e-postadress: meri.yliportimo@evl.fi
Lappo distrikt: <i>Marja Saukkonen</i> Kauppakatu 19 C, 3. krs. 40100 Jyväskylä Mobiltelefon: 0400-241401 e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi	Sakkunning inom tillgänglighets- och dövarbete på Kyrkostyrelsen: <i>Sari Timonen</i> Mobiltelefon: 040-1849545 e-postadress: sari.timonen@evl.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 46
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb och Meri Yliportimo
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Vanda
ISSN 2814-4619

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
12.5

I Herrens hus

Påskan närmar sig och jag funderar på vilken bibeltext jag vill dela med er läsare. Då ser jag en text från Psaltaren 27:4 ”Ett enda ber jag Herren om, detta begär jag: att få vara i Herrens hus varje dag i mitt liv för att se Herrens ljuslighet och söka svar i hans tempel.” Den texten inspirerar mig till att vilja förstå vad David har skrivit om, då han vill vara nära Gud för att få svar och se hans ljuslighet. Jag kommer att tänka på att det var likadant för Jesus själv när han är tolv år gammal och var i templet utan att hans föräldrar visste om det.

Det finns en berättelse i Lukas evangelium 2:41-52. Men jag tar bara upp det i korthet, för att berätta till er läsare vad som hände och vad Jesus och hans föräldrar samtalade om. Jag tycker att det är intressant.

Jesus och hans familj reste till Jerusalem för att delta i påskhögtiden. Festdagarna hade avslutats och familjen vände hem. Men Jesus stannade kvar i Jerusalem utan att hans föräldrar visste om det. De trodde att han har följt med i resällskapet. Hans föräldrar började söka efter honom. De tvingades åka tillbaka till Jerusalem.

Efter flera dagars sökande hittade Jesus föräldrar honom i templet. De såg att han satt bland lärarna, och lyssnade och ställde frågor. Alla häpnade över hans förståndiga svar. Till sist sa hans mor till honom: ”Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.”

Jesus svarade på det: ”Varför har ni letat efter mig? Visste ni inte att jag måste ägna mig åt det som tillhör min Fader?” Luk.2:49.

Herrens tempel är den heligaste platsen för dem som söker efter Hans vilja, och de vill komma dit och få svar från Honom och vara nära Hans ljuslighet.

Janne Kankkonen
Bild: Kyrkon kuvapankki/Anniina Mikama

Diakoner och diakonissor i Finland

Det är 80 år sedan den första dövdiakonissan i Finland anställdes. Årets tema på det här uppslaget är dövdiakoner och dövdiakonissor. Först får vi bekanta oss med dövdiakonen Seija Einola, som snart går i pension.

Du närmar dig en välförtjänst pensionstid. Hur känns det?

Jag är tacksam, men känner samtidigt ett stort vemod. Jag är tacksam över alla möten och upplevelser under min arbetstid. Det känns ändå vemodigt att lämna allt det här goda.

När började du som dövdiakon?

Jag arbetade i församlingen i Lammi åren 1986–1988. På ett äldreboende blev jag bekant med en döv man, Hugo. Efter mötet med honom väcktes en gnista till diakoniarbete på teckenspråk. Efter Lammi var jag moderskapsvikarie för diakonissa Ulla Torniainen i Kouvola åren 1988–1990. Till arbetet hörde också dövarbete. Efter jobbet i Kouvola sökte jag jobb i Helsingfors. Jag började 1.8.1990 som dövdiakon i Helsingfors.

Hur lärde du dig teckenspråk?

Döva själva har varit de bästa lärarna. Många människomöten och kommentarer om att jag tecknat fel har lett mig vidare. Ett stort tack till er. Därtill

En glad Seija slår på trumma. Fotot är från en familjeklubb.

har jag varit på teckenspråkskurser i Ljusa huset och annanstans, samt haft privatlärare i teckenspråk. Ett varmt tack till er.

Vad har varit det bästa i diakoniarbetet?

Att möta människor. Att vara med som stöd i olika livssituationer.

Vilka utmaningar har du mött i ditt jobb?

Den största utmaningen är att få hörande att förstå att döva har rätt till eget språk, teckenspråket. Döva bör i första hand ha rätt till tjänster på eget språk.

Jag vet att du gillar termen resiliens. Med resiliens avses förmågan att hantera och återhämta sig från motgångar och stressiga situationer. Hurdan är din tolerans? Vad hjälper dig att orka?

Min livserfarenhet och mommos berättelser om krigstiden har förstärkt min egen tolerans. Till livet hör sorg, kriser och motgångar. Tron på en älskande Gud hjälper mig att orka. Mitt liv är i Guds händer. ”Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont, ty du är med mig.”

Ett glatt gäng på marknad. Seija i mönstrad t-skjorta.

Under ditt långa arbetsliv har du blivit bekant med många personer och varit med om mycket. Vill du dela med dig av en händelse som särskilt stannat i ditt minne?

Jag minns många underbara personer och händelser. Ett möte var en lärdom för mig. Jag och dövprästen delade nattvard en sista gång till en döv person. Vi tecknade vid hans säng. Som ett tecken på att nattvardsstunden började, knäppte vi hans händer som i bön. Hans ögon var stängda hela nattvardsstunden. Jag tänkte: ”Vad förstår han av det som händer eftersom ögonen är stängda”. Efter nattvarden lösgjorde jag händerna från att ha varit knäppta. Han började med sina händer leta efter mina och prästens händer. Vi sträckte fram våra händer. Han greppade dem, öppnade ögonen och log brett. Han slöt sina ögon och dog. Jag förstod att kontakten genom nattvarden hade varit något mer än jag kunde förstå. Kristus gav sig själv till oss och han är med oss.

Hur firar du påsk?

Jag är med i påskkyrkan 20.4 i Hermanstad diakonihus i Helsingfors. Jag firar påsk tillsammans med min familj. Jag ska gömma ägg till barnbarnen.

Ett par snabba frågor: Memma eller pasha?

Memma.

Påskkyckling eller påskhare?

Påskkyckling.

Påskgräs eller påskris?

Påskris.

Din hälsning till läsarna:

Ett varmt tack till er alla, som jag mött i mitt jobb. Många av er har lämnat ett spår i mitt hjärta. Jag minns er och gemensamma upplevelser med stor värme. Herren är vår herde, han tar hand om oss.

Intervjufrågor och översättning: Maria Lindberg

Foto: Ur Seijas album

Dövprästen hälsar

Kära läsare.

I år har det gått 80 år sedan den första dövdiakonissan började i tjänst. Hon hette Eeva Malmila. Hon gifte sig senare med dövpräst Lauri Paunu, så hon är också känd som Eeva Paunu. Det var pastor Paunu som insåg att det behövdes en diakonissa. Det här var på 1940-talet. Alltså fanns det inga teckenspråkstolkare. Prästerna fungerade vid behov som tolkar. Efter att Paunu under kriget varit tvungen att vara tolk vid en läkargranskning där patienten var kvinna fick han nog. I samarbete med Helsingin kuuromykkäin Auttajayhdistys (ung. Hjälpföreningen för döfvstumma i Helsingfors) lyckades han skapa den första tjänsten.

Ännu 80 år senare är dövdiakonerna prästens goda arbetskamrat. Det finns ju tyvärr inga diakoniarbetare som kan finlandssvenskt teckenspråk, men jag har ett gott samarbete med de finska. Många av den har dessutom en god svenska. Diakonerna och jag har firat gudstjänster och gjort hembesök tillsammans. Tagit hand om grupper på utflykter. Druckit kaffe i gröngräset. Skattat – en massa! Ja, haft mycket kul tillsammans. Tack till er alla som jag har fått och har äran att samarbeta med.

Maria

Workshop om Bibelöversättning i Uppsala

Den 25–26 januari 2025 samlades ett tjugotal personer i Uppsala för att delta i en workshop om det pågående arbetet med att översätta Bibeln till svenskt teckenspråk. Svenska Bibelsällskapet, med stöd från Folk & Språk/Wycliffe, har tagit upp arbetet igen.

Galaterbrevet översätts

Nu är det Galaterbrevet som håller på att översättas. Tre personer arbetar med denna översättning: Alice Kloch, Stefan Larsson och Filip Burman. Parallellt med teckenspråksöversättningen skapas även en avatar-variant, där inspelningar görs i 3D och omvandlas till en digital avatar för att kunna anpassa aktörens utseende.

Workshopen samlade personer från Bibelöversättningens råd och referensgrupper, Svenska kyrkan och andra intresserade. Även Svenska Bibelsällskapets generalsekreterare Anders Göranson deltog. Under lördagen presenterade översättningsteamet sitt arbete och fokuserade på tre nyckelområden: att förstå, tolka och gestalta texten.

Historian och kontexten viktig

Stefan Larsson inledde med att förklara vikten av att förstå Galaterbrevet i dess historiska kontext. Brevet skrevs mellan år 49–55 e.Kr., ungefär 15–20 år efter Jesu död och uppståndelse, och riktades till de tidiga

Diskussioner om bibelöversättning kring bordet.

”Mer är 380 kända teckenspråk”, står det på vita duken.

kristna i det antika Turkiet. Han belyste hur författaren Paulus, liksom den antika grekiskan som brevet är skrivet på, påverkar förståelsen av texten. Eftersom en direkt ord-för-ord-översättning blir obegriplig, krävs en fördjupad förståelse för att återge budskapet på svenskt teckenspråk.

Filip Burman fortsatte med att diskutera hur olika tolkningstraditioner påverkar översättningen. Han påpekade att översättningen ska vara användbar för alla kristna kyrkor, vilket kräver en medvetenhet om

”Med 3D-inspelning förs rörelser över till 3D-format”, står det på vita duken. Då gör man en avatar som tecknar.

olika tolkningsperspektiv. Han tog upp skillnaden mellan det traditionella perspektivet, som ofta tolkar Galaterbrevet som en motsats mellan tro och gärningar, och det nya perspektivet, som fokuserar mer på folkfrågor och relationen mellan judar och hedningar i den tidiga kyrkan.

Utmaningar

Alice Kloch avslutade dagen med att beskriva utmaningarna med att gestalta texten i svenskt teckenspråk. Eftersom teckenspråk är visuellt krävs det tydliga uttryck för att kunna översätta texten begripligt. Hon lyfte fram vikten av att definiera referenter i texten tydligt i teckenrummet och använda ansiktsuttryck för att spegla Paulus tonfall.

Deltagarna fick också uppgiften att själva översätta några verser i Galaterbrevet och redovisa för varandra. Det blev spännande diskussioner.

Avatarer

Under söndagen presenterade Mikael Sundberg och Stina Silvetärn arbetet med att använda 3D-teknik för att skapa en avatarbaserad version av översättningen. De belyste både utmaningar och fördelar med tekniken, som ger möjlighet att justera aktörens utseende och andra flexibla lösningar.

Det blev en givande helg fylld med insikter och engagerade diskussioner. Workshopen visade på vikten av noggrant språkarbete och förståelse för att Bibeln ska kunna nå ut på ett meningsfullt sätt till teckenspråkiga i Sverige.

Text & foto: Filip Burman

Fråga dövprästen

Varför knäpper man händerna när man ber?

Tack för din intressanta fråga. Jag måste medge att jag inte vet varför man knäpper händerna. Jag har inte heller hittat någon information om varför man gör det. Jag svarar därför helt enligt hur jag själv ser på saken.

Jag tänker att man stillar sig för bön när man knäpper händerna. Man liksom öppnar video-länken till Gud.

Det finns flera sätt att stilla sig. I amerikanska filmer kan man se personer knäböja vid sängen och lägga handflatorna mot varandra vid hjärtat. Några tänder ett stearinljus eller rökelse. Andra låter fingrarna löpa över Frälsarkransen (ett pärlarmband). Biskop Martin Lönnebo skapade den och bönen till varje pärla. Katolikerna ber till Jungfru Maria genom att låta radbandet Rosenkransen (ett långt pärlband med ett kors) löpa genom fingrarna. De ber bönen Ave Maria (Var hälsad Maria) många gånger.

Det är inte nödvändigt att knäppa händerna när man ber. En teckenspråkig som ber med händerna kan ju inte ens göra det. Man behöver inte ens uttala sitt böneämne. Gud hör varje liten suck.

Svaret i korthet: Att knäppa händerna är ett sätt att förbereda sig att be till Gud.

HAR DU NÅGOT du undrar över? Något i tron, vardagen eller gudstjänsten. Fråga gärna! Dövprästen svarar. Vi sätter inte ditt namn i tidningen.

Kvinnor i Bibeln: Rachav

Under år 2025 kommer vi att få bekanta oss med olika kvinnor som finns med i Bibelns berättelser. Om jag skulle be dig att nämna olika personer från Bibeln, gissar jag att du skulle komma ihåg flera män än kvinnor. När vi läser Bibeln så kan vi se att ofta är det män som nämns med namn och kvinnor får ha en mindre roll. Men inte alltid!

Kvinnor i Bibeln

Det finns också många berättelser där kvinnor är med, ibland nämnda vid namn, ibland inte. Och många gånger är det ju så att även om kvinnor inte direkt nämns vid namn så finns de ändå med. Vi kan ana dem i bakgrunden, med i folkmassor och grupper som finns med i Bibelns berättelser.

Den första kvinnan som många tänker på när det talas om kvinnor i Bibeln är förstås Maria, Jesu mor. Andra kvinnor som man lätt kan komma ihåg är till exempel Maria från Magdala, systrarna Marta och Maria, och Eva. Men kommer du ihåg vem Hanna var? Eller Rakel? Eller Rachav?

Ingen fara om du inte gör det! Nu får vi nämligen bekanta oss med en av dessa, Rachav.

Glädjeflickan Rachav

Rachavs berättelse finns i Gamla Testamentet, i Josuas bok. Den första delen finns i Josua 2:1-24 och andra delen i Josua 6:22-25. Rachav nämns också i Nya Testamentet, i Matteusevangeliet, första kapitel, vers 5. Hon finns nämligen med i Jesus släktträd.

Matt 1:5 ”Salma till Boas, vars mor var Rachav, Boas till Oved, vars mor var Rut, Oved till Jishaj och Jishaj till David, konungen.”

För den som tror att Jesus släktträd bara består av mycket högt aktade män och kvinnor blir säkert överraskad då den får lära sig att det inte alls är så. I flera ställen i Bibeln står det att Rachav var sköka, glädjeflicka. Hon var alltså inte högaktad utan hörde mycket sannolikt till dem som andra såg ned på.

Rachav lurar kungens män

Rachavs berättelse börjar i Jeriko där hon bor inne i stadsmuren. Israels folk har äntligen, efter 40 år i öknen, kommit fram till gränsen av det landet som

Gud hade lovat åt dem. Nu är det Josuas uppgift att leda folket till deras nya hemland. Han skickar ut två män som spejare. Spejarna har som uppdrag att se närmare på landet och på staden Jeriko. När de kommer till staden möter de Rachav som tar emot dem och gömmer dem i sitt hem.

Rachav anar att dessa män har kommit för att ta över staden. Hon väljer att ljuga åt kungens män som kommer för att ta männen till fånga. Hon ber de två israeliterna att skona henne och hennes närmaste när israeliterna kommer och de två männen lovar detta. Hon firar ner dem från fönstret. Innan männen går säger de åt Rachav att hon ska fästa ett rött snöre i fönstret så att ingen ska skada dem som är inne i huset.

Rachav blir gift

När israeliterna anfaller staden förblir Rachav och hennes familj trygga. Efter anfallet kommer de två män som hon räddade och hämtar henne och hennes närmaste till trygghet. Rachav slår sig ner och bor bland israeliterna. Hon blir en av dem. Hon gifter sig och får en son. Hon blir ett namn i släktträdet som leder fram till Jesus.

Rachavs berättelse är inte en lång berättelse, men den innehåller mycket. Den innehåller inte särskilt många ord men den innehåller mycket sådant som vi som läsare kan ana. Hur Rachav måste ha känt sig utomstående som sköka, hur rädda hon och hennes familj måste ha varit när de väntade på vad som skulle ske.

Vishet och mod

Hennes berättelse är en berättelse om en modig kvinna som gör ett snabbt beslut för att skydda sin familj och sig själv. Hon håller fast vid eden som hon och de två israeliterna gav även om hon är orolig. Hon vågar stå ut med ovissheten.

Kanske Rachav kan inspirera också dig och mig?

Källor:

Bibeln: Josuas bok, kapitel 2 och 6

Charlotte Frycklund: Marias många systrar

Text: Meri Yliportimo

Bibelns böcker

Petrusbreven

Petrus har låtit skriva två brev till kristna i nuvarande Turkiet. 1 Petrusbrevet är skrivet ca år 60-100 e. Kr och 2 Petrusbrevet ca 100-150 e.Kr. Brevens mottagare följdes pga. sin tro. Petrus ber dem att stå ut med lidandet. Det blir nog bättre.

I det första brevet stöder Petrus den hierarkiska samhällsordning som fanns på den tiden. Gud är högst. Sedan mannen, kvinnan och slavar. Barnen nämns inte i breven. Paulus kallar prästerna till herdar för sin församling. Därför kallas chefen i församlingen för kyrkoherde.

Petrus ber kristna att leva renlärigt och rätt. Han varnar för onda makter och vilka följder blir om man syndar. I det första brevet tror Petrus att Kristi återkomst är nära. I det andra brevet inser han att det dröjer längre än väntat och skriver ”för Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag.” Det betyder att bara Gud vet när Jesus kommer tillbaka.

Breven inger ändå hopp. Petrus börjar sitt första brev genom att uttrycka glädje. Han skriver att Gud i sin stora godhet har fött oss på nytt för att ge varandra hopp, eftersom Jesus uppstått från de döda.

Petrus skriver att ingenting kan hindra människorna från att uppnå paradiset. Han påminner att vi kan bli frälsta eftersom Gud gett oss var tro. Gud skyddar oss. Petrus uppmanar att älska varandra. I kärleken finns förlåtelse.

Text: Maria Lindberg

” Herren, Kristus,
skall ni hålla helig
i era hjärtan.”

1. Petr. 3:15

Påsktraditioner

Påskens färg är gul. Ingen vet varför det är så, men man antar att det finns en koppling till symboler som ägg, kycklingar och påskliljor samt till solen. I denna artikel berättas varför de olika traditionerna har uppkommit.

Påskägg

Påskägget är både en symbol för Jesu uppståndelse och det nya livet i allmänhet. Äggets skal symboliserar Jesu grav. Graven var en grotta med en stor, tung sten vid ingången. Ändå kunde Jesus uppstå och lämna graven. Äggskalet är hårt, men ändå lyckas den lilla kycklingen plocka sönder det och börja sitt liv på jorden. Kycklingen är i början av sitt liv. I kristendomen tänker vi på det nya livet bortom döden.

Påskharen

Traditionen med påskharen kommer från Tyskland. De äldsta traditionerna är från 1600-talet. Idag har den en lite kommersiell betydelse, eftersom man tänker att haren har med sig påskägg till barnen. Kanske föräldarna därför köper chokladägg och lägger dem i en mössa?

I Finland började påskharen dyka upp i berättelser för barn på 1890-talet. Påskhararna förekom som motiv på påskkort vid sekelskiftet 1900. De slog ändå aldrig riktigt igenom i Finland. De gula påskkycklingarna är mer populära. I Sverige är haren mest känd som marsipan- eller chokladfigur.

Haren förknippas med påskan av en ganska märklig orsak. Kaniner får en massa kullar med ungar varje år. Därför blev den en symbol för överflöd och fruktsamhet. Fruktsamheten och det nya livet hänger också ihop med livets återkomst efter vintern. Därför förknippas påskharen med ägg.

Lammkött

I judisk tradition offrade man en bock för att få förlåtelse för de synder man gjort. Därför talar man om syndabockar.

I kristendomen tänker vi att vi inte längre behöver offra lamm. Gud offrade sin ende son för oss alla människors skull. Jesus är Guds lamm. Av denna orsak brukar många äta lammkött på påskan.

Påskbrasa

Att gå till påskbrasan är numera en trevlig tradition. Befolkningen i olika byar samlas. Man kan kanske köpa grillkorv, plättar och läsk. Några kanske njuter av en öl medan de ser på lågorna.

Ursprungligen hängde påskbrasan ihop med tron på häxor och andra onda makter som var fria kring påsk. Elden sade skrämman bort dem.

Påskgummorna

Förr trodde man alltså att det fanns häxor. Det var kvinnor eller män som sades ha magiska krafter. Idag tror man i regel inte längre på häxor, så traditionen att klä ut sig till häxa och önska glad påsk är trevlig lek. Enligt den finska traditionen går påskgummorna omkring på påsksöndagen. De delar ut björkkvistar med granna fjädrar. De motsvarar de palmkvistar som folket lade ner framför åsnans hovar då Jesus red in i Jerusalem.

Enligt svensk tradition klär man ut barnen på påsklördagen. Det kommer från den gamla tron på att de onda makterna är fria då Jesus är i graven. Idag är det mest skoj och lek.

Påsklilja

Vi dekorerar med påskliljor och narcisser av den anledning att de råkar växa vid tiden för påsk.

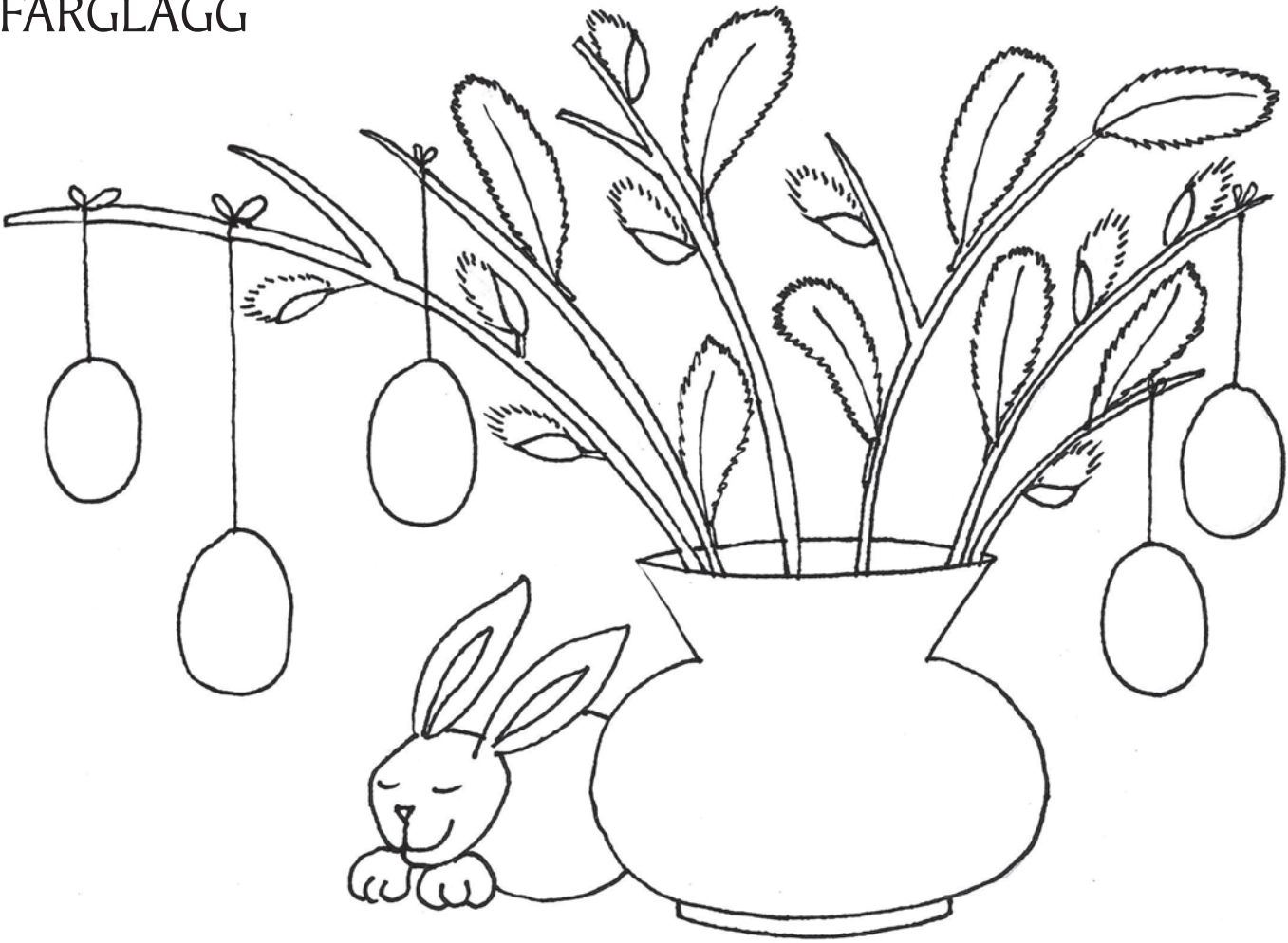
Text: Maria Lindberg

Källa: Martin Modeus. Tradition och liv.

PS. Har du någon påsktradition som inte nämndes i denna artikel? Skriv gärna och berätta! Kontaktuppgifterna till Maria finns på bakpärmen. Följande materialinlämningsdag är 12.5.

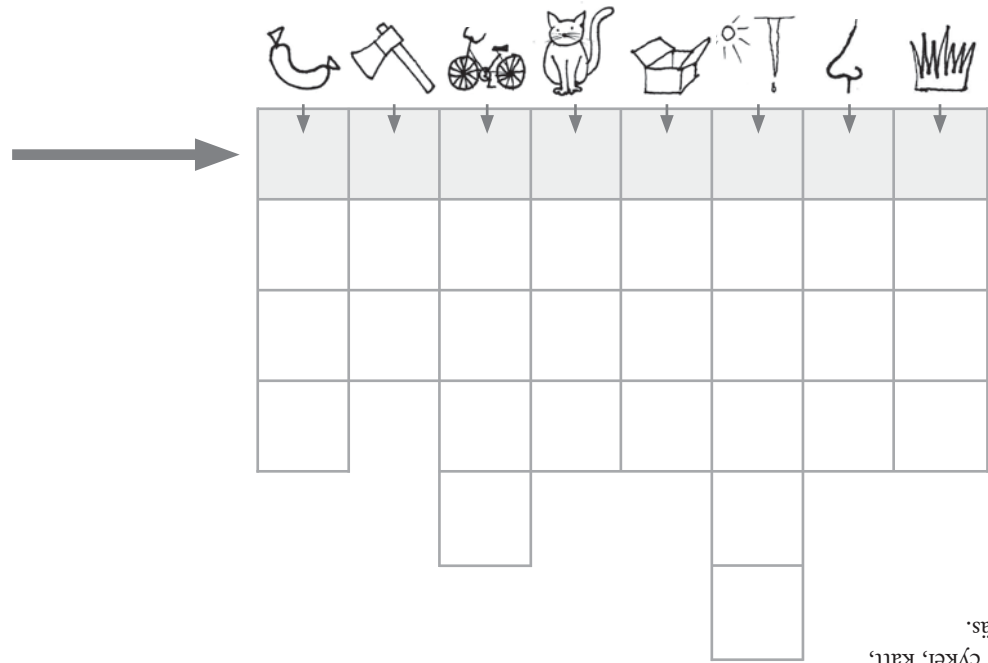
BARNSIDA

FÄRGLÄGG

KORSORD

Liten och gul, vem är jag?

Korsordet: Korv, yxa, cykel, katt, läda, istapp, näsa, gräs.

Familjenytt

Avlidna

Eeva Tuomi
f. 27.12.1947
d. 15.10.2024

Laila Koskinen
f. 8.2.1941
d. 25.12.2024

Ulla Sjöholm
f. 21.1.1945
d. 10.12.2024

Utfärd till Tavastehus

Välkommen med på en utfärd i Tavastehus lördagen
26.4.2025

Vi besöker Tavastehus slott och Sampola samt deltar i gudstjänsten på Sampola. Dövräb Jänne Rissanen håller gudstjänsten.

Program:

kl 9.00 Start från Fredsgatan 20, Borgå
kl 9.45 Start från Dickursby kyrka, Stationsvägen 12, Vanda
kl 11.00 Lunch på restaurang Linnabistro.
kl 12.00 Besök på Tavastehus slott
kl 13.00 Gudstjänst och besök på Dövas Servicehem
Sampola, Brahegatan 26
kl 14.45 Start från Tavastehus
kl 16.00 (ca) i Dickursby
kl 16.45 (ca) i Borgå

Om vi inte dricker kaffe på Sampola, så stannar vi på hemvägen vid Neste Linnatuuli.

Kyrklig information

Händelsekalender

- 13.4** **Borgå**, kl 14. Teckenspråkig påskkyrka i Borgå (Lundagatan 5). Maria Lindberg och Janne Rissanen.
- 15.4** **Vasa**, kl 18. Kvällskyrka i stilla veckan på finskt och finlandssvenskt teckenspråk i Brändö kyrka, Vasa. Maria Lindberg och Marja Saukkonen.
- 16.4** **Jakobstad**, kl 16. Påskkyrka på finlandssvenskt teckenspråk i Jakobstad kyrka. Maria Lindberg.
- 26.4** **Tavastehus**, kl 13. Nattvardsgudstjänst i Sampola, Tavastehus (i samband med utfärden). Janne Rissanen.
- 4.5** **Hangö**, kl 14. Teckenspråkig nattvardsgudstjänst i Hangö kyrka (Kyrkbacken 1). Maria Lindberg och Meri Yliportimo.
- 11.5** **Borgå**, kl 14. Vårfest med andakt. Lundagatan 5, Borgå. Maria Lindberg.
- 23.5** **Vasa**, kl 18. Teckenspråkig kvällskyrka i Vasa (på Seniorernas kulturdagar). Maria Lindberg och Marja Saukkonen.

Pris och anmälning

Pris: 50 €.
Med museikort: 40 €.
I priset ingår buss, inträdesbiljett och lunch.
Summan betalas **kontant i bussen**.

Sista anmälningsdag: torsdagen 3.4.2025 till Maria Lindberg, WhatsApp: 050 3427129

Janne Rissanen.

För att spara tid Maria bokar biljetter till Tavastehus slott samt lunchen i förväg. Du som anmält dig får några lunchalternativ att välja mellan.

Meddela eventuella matallergier och om du har museikort då du anmäler dig.

Dagens tanke fångad på bild

Maria Lindberg: Man tager vad man haver... Församlingshemmet i Borgå är under renovering. Därför blev det en illgrön servis och teskedar i vit plast till kyrkkaffet i februari.

Hannele Rabb: Jo, det bli en grop i marken när man stiger ur bilen tillräckligt många gånger på samma ställe. Hur djup kommer gropen att bli till slut?

Meri Yliportimo: Vilken vacker solnedgång jag såg i början av mars. Våren är här!

Hannele Rabb: Lilla hare, du söker värme du också! Den här haren satt länge och solade sig en marsdag då man verkligen kände värmen från solen.

Ibland ser vi något som får oss att stanna upp och ta ett foto av det som är framför ögonen. Helt oplanerat. Mitt i vardagen. För något väckte en tanke.

Hjälp oss att fylla den här sidan i nästa nummer! Skicka ditt foto och en kort text till Maria Lindberg. Kontaktuppgifterna finns på bakpärmen. Kom ihåg att fotot ska ha hög upplösning för att kunna förstöras.

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Bästa vän

Man brukar säga att människans bästa vän är hunden. Det beror säkert på att den är trogen, följer, lyder, värmer och tröstar. Det är inte ovanligt att äldre, speciellt kvinnor, skaffar hund då de blir ensamma eller känner ett behov att röra på sig och komma ut. Då är hunden ett perfekt sällskap.

De bästa raserna som sällskapshundar, speciellt i barnfamiljer, är labrador, golden retriever, pudel, mops och cocker spaniel. Självt växte jag upp med schäfern Ricky (I), en härlig hund som var genomsnäll.

Men en gång blev jag ordentligt arg på honom. Hela familjen hade varit i kyrkan och när vi kom hem var dörren till mitt rum öppen. Den måste alltid vara stängd, för mitt marsvin Fredrik fanns i rummet i en låda. Jag rusade in och såg en enda röra av mattan, blod och hårtussar!!

Ricky låg på sin bädd och såg skyldig ut.

–Vad har du gjort, skrek jag.

Ricky tittade bort.

Han hade ätit upp Fredrik och jag var rasande!

Ricky II mellan Britas pojkar Robbe och Toffe. Året är 1978.

Beviset såg jag på kvällen, då vi var ute och han gjorde sitt "bestyr".

Som jag sörjde.

Men det var också enda gången jag var arg på honom.

Text & foto: Brita Edlund

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

WhatsApp

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

Visste du

att jag gör hembesök?
Bjud hem mig!
Vi ses!

Post

KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors

